

prima instanță: N. Mazur

instanța de apel: M. Anton, I. Secrieru, B. Babenco

Î N C H E I E R E

02 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Corolevschi, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Lebedinschi Adrian, în interesele lui Iachimciuc Nicolai,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Iachimciuc Nicolai împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014, prin care apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției a fost admis și casată hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2014,

c o n s t a t ă:

La data de 27 februarie 2014, Iachimciuc Nicolai s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, invocă reclamantul că prin ordinul contestat acesta a fost sancționat disciplinar cu concedierea din cadrul Poliției, reclamantul nefiind de acord cu ordinul dat pe motiv că acesta contravine prevederilor pct.36, 38, 63 și 77 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.502 din 09.07.2013.

Afirmă reclamantul că la baza ordinului contestat a stat pornirea, în privința sa, în baza art.324 alin.(l) Cod penal, a cauzei penale nr.20139782108, fără a aștepta finalizarea urmăririi penale, urmînd, în cazul dat, să fie suspendat provizoriu din funcție.

Mai invocă reclamantul dispozițiile art.330 alin.(l) lit.b) Codul muncii și art.1422 și 1423 Cod civil, întru argumentarea obligației pârâtului de a achita plățile salariale și de a compensa prejudiciul moral.

Cere Iachimciuc Nicolai, anularea ordinului Inspectorului General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului DP mun.Chișinău a IGP al MAI, locotenent major de poliție Iachimciuc Nicolai nr.48ef din

27.01.2014, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 5000 lei cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică, obligarea pârâtului să achite reclamantului salariul mediu pentru absență forțată de la serviciu conform funcției deținute de ofițer de urmărire penală al serviciului urmărire penală accidente rutiere al Secției coordonare activități de urmărire penală a Direcției de Poliție mun.Chișinău a IGP al MAI, începând cu 27.01.2014 și până la restabilirea de facto a acestuia în funcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 21 iulie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea ordinului contestat, restabilirea reclamantului în funcția deținută, obligarea pârâtului de a achita reclamantului salariul pentru absență forțată de la serviciu începând cu 27.01.2014 până la 21.07.2014 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 1000 lei. În rest, pretențiile au fost respinse.

La data de 21 iulie 2014, Inspectoratul General al Poliției a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, a fost admis, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iulie 2014 și pronunțată o nouă hotărâre prin care, cererea de chemare în judecată depusă de Iachimciuc Nicolai împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, a fost respinsă.

La data de 03 februarie 2015, Lebedinschi Adrian, în interesele lui Iachimciuc Nicolai, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material. Instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; precum și a interpretat în mod eronat legea.

Susține recurentul că instanța de apel eronat a concluzionat că prevederile pct. 77 al Statutului Disciplinar al Polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09.07.2013, „nu pot fi interpretate ca fiind o interdicție în efectuarea anchetei de serviciu și în aplicarea sancțiunilor disciplinare până la finalizarea urmăririi penale”.

Precizează recurentul că potrivit art. 8 al CPP, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

La caz, susține recurentul, că aplicarea sancțiunii disciplinare nu putea fi efectuată decât doar după emiterea unei decizii finale și irevocabile pe cauza penală.

Complementar, susține că atât instanța de apel, cât și IGP fac referire la faptul că lui Iachimciuc Nicolai, în cadrul anchetei de serviciu, i s-au solicitat

declarații dar acesta a refuzat, lucru ce se presupune că ar confirma „vinovăția lui”.

Consideră drept eronată aprecierile sus-citate, or conform alin. (1) și (2) al art. 21 al CPP, nimeni nu poate fi silit să mărturisească împotriva sa ori împotriva rudelor sale apropiate, a soțului, soției, logodnicului, logodnicei sau să-și recunoască vinovăția. Persoana căreia organul de urmărire penală îi propune să facă declarații demascatoare împotriva sa ori a rudelor apropiate, a soțului, soției, logodnicului, logodnicei este în drept să refuze de a face asemenea declarații și nu poate fi trasă la răspundere pentru aceasta.

Mai mult, consideră recurentul că instanța de apel, în urma dispunerii casării hotărârii Judecătorei Centru și emiterii unei noi hotărâri, nu a indicat expres motivul respingerii cererii de chemare în judecată a recurentului, dar s-a limitat doar la fraza generală: „cererea de chemare în judecată depusă de Iachimciuc Nicolai către Inspectoratul General al Poliției privind anularea ordinului de sancționare disciplinară, încasarea prejudiciului moral și obligarea achitării prejudiciului material se respinge”, ce este contrar legislației, deoarece motivul ideal pentru respingere, de fapt, recurentului nu îi este cunoscut (tardiv, neîntemeiat sau etc.).

De asemenea, recurentul nu cunoaște, cu certitudine, pe care probe și-a întemeiat decizia instanța de apel, atât timp cât pîrîtul nu a prezentat în cadrul examinării prezentei cauze toate cele indicate ca fiind confirmarea „legalității” acțiunilor de concediere a colaboratorului Iachimciuc N.

La data de 19 martie 2015, Inspectoratul General al Poliției a depus referință la recursul declarat de Lebedinschi Adrian, în interesele lui Iachimciuc Nicolai și solicită de a considera recursului drept inadmisibil.

Examinînd cererea de recurs declarată de Lebedinschi Adrian, în interesele lui Iachimciuc Nicolai, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate

eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror, instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lebedinschi Adrian, în interesele lui Iachimciuc Nicolai, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Lebedinschi Adrian, în interesele lui Iachimciuc Nicolai, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Corolevschi

Ion Druță